

Varga Zoltán Zsolt

VISSZAFELÉ

2023-12-07 | NOVELLA, NYOM

Egy október végi napon figyeltem fel a különös jelenségre. Már az is különös volt, hogy öreg fejjel elővettem olajfestékeimet, és kiültem a kertbe tájképet festeni, mint fiatal koromban. Így vettem észre, hogy a színes falevelek nem lehullanak, hanem visszazöldülnek. A levegő hőmérséklete napról napra melegebb lett, de ilyen anomáliák előfordultak a megelőző években is, a meteorológusok kései indián nyárnak, mások vénasszonyok nyarának nevezték.

Hanem akkor magamon is különös jeleket észleltem. Én, aki rövidlátóként mindig is utáltam tolatni, mert hátrafordulva nem látok át a szemüveg lencséjén, hirtelen megkedveltem a rükvercet, és akkor is gyakran vezettem hátrafelé, ha ezt semmi sem indokolta. Megszerettem a palindromokat, az oda-vissza értelmes mondatokat, sőt, egy idő után már mindent visszafelé mondtam, legalábbis otthon, a feleségemnek. Ő is megkedvelte ezt a szójátékot. Mindez azonban elhanyagolható változás volt ahhoz képest, ahogyan átalakult a gondolkodásom. Addig folyton terveket szövögettem, a jövőről képzelegtem. Azokban az októberi, majd novemberi napokban elmúlt eseményeken rágódtam.

szokatlan jelenségek

Nem kellett sok idő, hogy brit tudósok is felfigyeljenek hasonló szokatlan jelenségekre. A falevelek színeváltozása nem tűnt fel nekik, viszont jelentéseket kaptak Afrikából, hogy gyülekeznek a gólyák, a fecskék, és néhány rajuk már el is indult Európába. Magyar állatkerti gondozó jelezte, hogy a rákok a terráriumokban nem hátrafelé, hanem előre araszolnak.

Gordon Steely, a neves jövőkutató nyilatkozott a BBC-nek, hogy tudományos kutatásainak irányát immár tévesnek ítéli, és azonnal áttér a múlt feltáratlan eseményeinek tisztázására. Sir Charles Wright, Nobel-díjas közgazdász arról beszélt a Sky News csatornán, hogy a „fenntartható visszafejlődés” magyar modellje követendő példa a nyugati gazdaság számára.

Akkor elővettem Stephen Hawkins *Az idő rövid története* című könyvét, újra elolvastam, de ezúttal az utolsó fejezettől indultam az első felé.

Azt hiszem, rájöttem, mi történt. Hawkins sem zárta ki annak lehetőségét, hogy a világegyetem tágulása egy ponton véget ér, a szétlökődés energiáját legyőzi a tömegvonzás energiája, a tágulás egy ezredmásodpercre megtorpan, majd az univerzum zsugorodni kezd. Ekkor az idő is visszafordul. Hát, valószínűleg ez következett be! Szerencsénkre a galaxisok, a naprendszerek, és így a mi Földünk forgásiránya sem változott. S ahogy nem érzékeltük a világegyetem tágulását, a zsugorodását sem érezzük. Egyelőre.

öngólok

Ahogy körülnéztem a világban, minden a feltevésemet igazolta. A futballpályákon megsokasodtak az öngólok. Az uszodákban a megrögzött mellúszók hátúszásra tértek át. November közepére megérkeztek a gólyák és fecskék Magyarországra. Nem sorolom. Minden nyom arra utalt, hogy igazam van.

Még negyven év visszafelé, és kinő a hajam – istenem, mennyire bánt a kopaszságom –, majd még húsz, és újra anyám hasában ringatózom. Aztán megsemmisülök. De hát a nemlét mindkét irányban ugyanaz. Vagy nem?

kép | vecteezy.com